

DÖDA KATTEN

Av: Mikael Ström
Foto: Jimmie Östh

Nicklas Ackeklind, eller Yxan, som han kanske mer är känd som, har varit aktiv i den svenska punkscenen sedan 90-talet med fanzines som Banka Bäver som senare blev Backlash och band som Slaktattack och Wolfhour på sitt CV. Nu driver han landets största och bästa punkpod - Döda Katten Podcast. Det är kanske lätt att vara störst och bäst när utbudet är begränsat, Nere På Noll skall så klart nämnas också men jag ser den mer som en hc-pod, en jävligt bra sådan men skillnaden mot Döda Katten är att den har en del avsnitt som inte riktigt intresserar mig. Nåväl, här får Yxan gå loss på ett antal frågor om "Katten", den svenska punkscenen och lite ditten och datten.

Det kan väl vara på sin plats med en introduktion av den, i det här fallet du, som styr den skuta som går under namnet Döda Katten Podcast, vem är Yxan?

Jag heter Nicklas men har kallats för Yxan sedan mitten av 90-talet. Storyn bakom smeknamnet är inte roligare än att en snubbe som kallas Katten var full och trodde att jag var en snubbe från Linköping som kallades just Yxan. Jag är en snubbe som levt med punken i över 30 år.

Du har någon gång förklarat uttrycket "Döda katten", men för de som inte vet, vad innebär det? Jag kan säga att det är något jag ägnade mig åt rätt ofta förr i tiden.

Det är ingen uppmaning att döda en katt utan det är ett uttryck som betyder samma sak som en Irish walk eller French exit, dvs. man lämnar krogen utan att ens polare märker det. Man kanske är för full eller bara trött och vill undvika att polarna börjar med tugget typ; "En öl till bara".

Döda Kattens introlåt, den får du nog också presentera, jag antar att det finns folk som undrar.

Jag vet tyvärr inte vad det är för låt men jag har för mig att det är taget från början av låten. Jag laddade ned den från nätet när jag skulle dra igång podden. Det var en sida där all musik var licensfri och man fick använda artisternas låtar till vad man ville. Tyvärr har jag inte kvar originalfilen.

Döda Katten Podcast fyllde nyligen 6 år, grattis till det, du har ju faktiskt släppt minst ett avsnitt i månaden sedan februari 2017 men lång tid tog det att bli en någorlunda etablerad pod?

Två eller tre avsnitt i månaden är det. Varannan onsdag utan uppehåll. Två gånger har podden kommit ut en vecka försenat på grund av sjukdom/skada men och andra sidan har det släppts 14 extrainsatta avsnitt, dvs. avsnitt som släpps på den onsdagen där det inte brukar vara ett avsnitt. Det tog nog nästan två år innan podden kändes etablerad.

Finns det någon tidpunkt eller något särskilt avsnitt då du kände att det faktiskt lyfte rejält eller har lyssnarna helt enkelt ökat successivt?

Det har ökat successivt och sen är det ju så att vissa upptäcker podden för att deras polare är med i ett avsnitt eller att det är ett lite mer känt band med som delar på sociala medier och när de som lyssnar har lyssnat klart på just det avsnittet så kanske de botaniseras vidare bland äldre avsnitt.

Kan man få en inblick i statistiken, ungefär hur många som lyssnar på varje avsnitt?

Ungefär 100 000, minus lite! Nejdå, snittet ligger på 1300 så det är ju inga Alex & Sigge-siffror vi snackar men jag är sjukt nöjd med 1300. Det kanske inte låter så mycket, men om man ser 1300 personer på en bild så inser man att det är en helt OK siffra för en liten punkpod på svenska.

Hör du av dig till band eller är det i det stora hela gästerna som hör av sig till dig för att vilja medverka? Har det ändrats över tiden?

I början var det jag som letade upp folk och i de första 10-12 avsnitten var det uteslutande personer jag känner som var gäster. Nu är det nästan uteslutande gäster som bjuder in sig själva även fast det händer att jag hör av mig till band eller liknande ibland.

Finns det några band som du verkligen skulle vilja snacka med, du kan ju slänga ut en krok här då tänkte jag.

Nej, jag har inga direkta drömgäster. Poddens filosofi är att alla får vara med bara de har något att prata om, är på något sätt anknutna till den svenska punk- eller alternativscenen och inte är rasister, nazister, homofober osv. Sen är det ju så klart bra för podden med lite kändare band eller personer ibland för att få fler att upptäcka podden som sagt var.

De som lyssnar får ju skicka in tips på band, spelningar och liknande, band kan även skicka in sin musik, har du fått in prylar som du har fått refusera av olika anledningar, följdfrågan är då, av vilka anledningarna?

Jag tar med 99 % av det som skickas in. Men finns det kopplingar till rasism eller liknande så tar jag inte med det. Ett par låtar har slunkit igenom varför jag sedan ett par år tillbaka alltid nämner vad det är för kriterier som gäller i podden och skriver det till band som hör av sig via DM och mail osv. Sen tar jag inte med musik som inte passar in som kommer från större bolag eller agenturer.

Med tanke på din bakgrund som fanzineskapare av Banka Bäver som sedan blev Backlash samt din sångkarriär i Slaktattack och Wolfhour, finns det en risk att folk får för sig att Döda Katten följer i samma spår, alltså fokus på käng och råpunk?

Nu är ju varken fanzinen jag gjorde eller banden jag gastade i särskilt kända så det tror jag inte plus att det är ju uppenbart inte så om man tittar på de avsnitt jag har släppt.

Nu är det ju faktiskt inte så, det finns ju bland annat ett avsnitt om trallpunk, du har snackat med skabandet The Liptones och mängder av band som faktiskt inte är käng. Finns det någon tanke bakom genrespridningen eller kommer avsnitten upp allteftersom de är inspelade och mixade?

Tanken är att det skall vara en bredd. Jag har ju en del avsnitt som inte är med band i huvudetaget, som du nämnde med Trallpunkavsnittet t.ex. Det har varit avsnitt med GBG Roller Derby, temaavsnitt om surfrock, actionrock, The Cure, arrangörer, podcastare, författare, barägare, fanzinemakare, studiotekniker och lite annat. Men, i 95 % av avsnitten så är det ett band eller en artist som gästar.

Apropå din sånginsats i nyss nämnda band kontra din radioröst, någon som jag ärligt talat inte minns vem det var, men det var i alla fall någon i din musikaliska närhet sa att radiorösten är bättre än sångrösten. Har du själv fått höra det? Kan det vara så att du faktiskt har en möjlig framtida karriär som ljudboksinsläsare också?
Smaken är som baken. Vissa gillade att jag inte föreställde rösten när jag "sjöng" i dessa band, utan att jag helt enkelt bara skrek rätt ut. Däremot får jag titt som tätt höra att jag har en bra radioröst och det känns ju så klart kul att höra när man drar en podcast. Ljudboksinsläsare hade varit kul men jag är tveksam till om jag hade orkat / kunnat det.